

[PRZETRZEĆ SIĘ *vb pf*

3 sg fut przetrze się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przetrzeć.

Ulec zdarciu wskutek tarcia:

Fraza: »[czemu (żywotne)] skora się przetrze«: przydawa się koniowi wraz z grzbieć od siodła iż czałem się mu fkorą tylko przetrze Cresc 1571 540.

Formacje współrdzenne cf TRZEĆ.

Cf PRZETARCIE